

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.957/2009/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. február 25. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A garázdaság vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt bűnügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Tiszaújvárosi Városi Bíróság 2.B.166/2008/8. számú ítéletét, valamint a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Bf.1406/2008/4. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s :

I. A Tiszaújvárosi Városi Bíróság 2008. szeptember 1. napján kihirdetett 2.B.166/2008/8. számú ítéletében a terhelt bűnösségét garázdaság vétségében (Btk. 271. § (1) bekezdés) állapította meg, és ezért őt - mint többszörös visszaesőt - 6 hónapi börtönbüntetésre és 1 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben kizárta a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből.

A terhelt marasztalása alapjául megállapított tényállás: a terhelt az esti órákban ittas állapotban egy kisközségben, a Kossuth úton levő telefonfülkéhez ment, telefonálni akart. A telefonálás sikertelensége, illetve pénzének elvesztése miatt a telefonfülkét megrugdosta, melynek alsó üvege eltört, és leszakította a kézibeszélőt is.

A terhelt cselekményével 4 660 forint összegű kárt okozott, mely nem térült meg.

A terhelt erőszakos és közösségellenes magatartása alkalmas volt arra, hogy másokban megbotránkozást, riadalmat keltsen.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság, a 2009. január 21. napján meghozott 1.Bf.1406/2008/4. számú végzésében a városi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A fellebbezési eljárásban a városi bíróság ítéletének történeti tényállását támadás nem érte, azt a megyei bíróság mindenben megalapozottnak találta.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt. Indítványa alapjaként tartalmilag a terhelt arra hivatkozott, hogy bűnössége megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került sor, mivel a garázdaság tényállási elemeit maradéktalanul nem valósította meg. Magatartása nem volt kihívóan közösségellenes, másokban megbotránkozást, riadalmat nem keltett, a köznyugalom megzavarására nem volt alkalmas. Álláspontja alátámasztásaként hivatkozott a BH.1998/471., illetve BH.1992/83. szám alatt közzétett eseti döntésekben kifejtettekre.

A Legfőbb Ügyészség BF.2758/2009. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát nem találta alaposnak. Utalt arra, hogy az e körben kialakult bírói gyakorlat szerint a garázdaság megállapítandó abban az esetben is, ha a magatartást egyetlen személy sem észleli, de a magatartás széleskörű észlelése elvben biztosított; az "erőszakos" magatartás dolog elleni erőszakban is megnyilvánulhat, a kihívó közösségellenesség pedig a társadalmi együttélés szabályaival való nyílt szembehelyezkedés, provokatív, kötekedő magatartás tanúsítása esetén, melyre a társadalom tagjai félelemmel vagy megbotránkozással reagálnak, felrovandó.

A Legfelsőbb Bíróság nyilvános ülésén a terhelt és az érdekében eljáró védő a terhelt indítványában kifejtett álláspontját teljes egészében fenntartották, miként a Legfőbb Ügyészség képviselője is az átiratukban foglaltakkal egyezően szólalt fel.

III. A terhelt felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Legfelsőbb Bíróság a jogerős határozatot a Be. 416. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott okból, vagyis abból a szempontból vizsgálta felül, hogy a terhelt bűnösségének megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével került-e sor, és a Be. 423. § (5) bekezdése értelmében hivatalból vizsgálta, hogy az alapul szolgáló eljárásban történt-e a Be. 416. § (1) bekezdés c) pontjában felsorolt, vagyis a Be. 373. § (1) bekezdésének I/b)-c)

pontjában, illetve a II-IV. pontjában meghatározott eljárási szabálysértés.

Felülvizsgálata során a Legfelsőbb Bíróság az említett körbe tartozó eljárási szabálysértést a városi, illetve a megyei bíróság eljárásában nem észlelt, ugyanakkor megállapította, hogy a terhelt felülvizsgálati indítványa alaptalan. A jogerős határozatban ugyanis a terhelt bűnössége megállapítására a büntető anyagi jog szabályainak helyes alkalmazásával, az e körben kialakított bírói gyakorlat elveinek megfelelően került sor.

A Btk. 271. § (1) bekezdése értelmében a garázdaság vétségét az követi el, aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen. A terheltnek a tényállásban rögzített magatartása e kritériumoknak maradéktalanul megfelel. A telefonfülke megrugdosása, üvegének betörése és a kézi beszélő leszakítása dolog elleni erőszakot valósít meg, amely erőszakos magatartásként értékelendő. A terhelt ittás állapotban minden méltányolható indok nélkül történő törés-zúzása - miként arra a legfőbb ügyészi átirat is rámutat - a társadalmi együttélés szabályainak teljes semmibe vételét jelenti és ekként kihívó közösségellenességgént értékelendő. A tényleges megbotránkozás vagy riadalom keltése pedig e bűncselekmény megállapításának nem előfeltétele, a törvény a magatartás erre alkalmasságát követeli meg. Ez pedig kétségtelen.

A terhelt által megjelölt eseti döntések a terhelt ügyével nem vethető össze azért, mert a terhelt magatartása alapjaiban méltányolható ok nélküli, lényegében motiválatlannak tekinthető, ugyanakkor az általa felhívott esetekben a garázdaság szempontjából vizsgálandó magatartások kifejtésére személyes motivációból és meghatározott személyekkel, illetve azok javaival szemben került sor. A terhelt magatartása viszont konkrétan senkinek a személye ellen sem irányult és lényegében a környező közösség teljes semmibe vételét jelentette. A terhelt teljesen közömbös volt abban a vonatkozásában, hogy a cselekményét bárki észleli-e. Ezért nincs jelentősége annak, hogy szándéka kifejezetten nem irányult a köznyugalom megzavarására, mivel a garázdaság megállapításához elégséges az eshetőleges szándék is, amely az ilyen fokú közömbösség mellett vitathatatlan.

Mivel a Legfelsőbb Bíróság a kifejtettek értelmében a terhelt felülvizsgálati indítványát nem találta alaposnak, a megtámadott határozatot a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta.

A végzés ellen a Be. 3. § (4) bekezdése szerint a fellebbezés, a Be. 416. § (4) bekezdés b) pontja alapján a felülvizsgálat kizárt. Minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati

indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul (Be. 418. § (3) bekezdés). Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság a Be. 421. § (3) bekezdése alapján mellőzheti.

Budapest, 2010. február 25.

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró, Dr. Csere Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bíróági ügyintéző
Kné